

”שפה ומילים - הענף והעץ של הלב, הם שיעידו אם הוא יבש או חי
ופורח”. (פאראס, א.)

ד"ר יובל שחל

מעודכן: 26.7.2005

בכתיבת טקסט אקדמי, נא להימנע משימוש בביטויים כאלה, או בדומים להם

[הכול מבוסס על חומרים שנלקחו מעבודות, בחינות, רפראטים ועוד בשנים האחרונות, בביה"ס הזה. דבר לא הומצא. במקרים אחדים עובד החומר המקורי בכדי שיהיה ברור יותר להבנה]. לנוחיות המשתמשים, הרשימה ערוכה בסדר אלפביתי.

- אותו הדבר אבל [מ]להפך פשוט גלתי אפשרי
- אין ספק שייתכן ש-X סתירה בתוך המשפט
- תופעה זו אינה היתה צרכוב למנימ: אינה = הווה; היתה=צבר
- אל לנו לשכוח ש... [אל לנו לכתוב מניפסטי, אל לנו להצהיר
הצהרות וכו', לפחות לא בשלם זה] צדיף: כדאי לציון e...
- אל מול פנוכת, מול :: :
- אלא אם כן... ה-"כן" מיותר. "...לא ניפס מחר, אלא את תמיצי
לצפולפה..."
- אני אישית ; אני עצמי ; הוא עצמו וכו': רלונטי רק כאשר קיימים ניאוד
או שנות תפקידי. דולמא: "...אני עצמי נאד חופס מיטוי מרבי,
אק כסטודנט לתקשורת אמנצ מטענה לו, בודצי מה הדעה
המקובלת בקרב סלל בית הספר..."
- אני חייבת/לומר ש... אתה לא חייבות שום דבר. לו רק לפון דיבור,
ודי נמוכה. כדאי לציון e... אפשר / ניתן / ברצוני להדגיש e...

- אני מאמין ש... [אני מאמין שלמרות מעצרו של העיתונאי הבריטי פיטר הונאם, עיתונאים זרים ימשיכו לחקור את מדיניות הגרעין הישראלית...]. *זה לא צניין*

לאמונה, אלא להצרכה, פרטנות וכו'

- את אותם האנשים, את אותם הדברים... *המיילה את פשוט מיותרת כאן:*

"...ציינתי אותם הציתונאים הכותבים בזמן הווה..."

- בא ואומר ; בא וכותב... *"בא" מיותר. זהו סרבול שאינו תורם*

מאומה

- בורקסים, קוליסים, גטקסים... *כדאי להימנע מכל אלה, אבל אם צריק,*

למשל, בדיון על 'סרטי בורקס' - כדאי לשים לב שהמיילים

מופיעות כבר בצורת רבים, ואין צורך לכפול אותה. 'בורקס'

הם רבים של 'בוריקה': המילה 'בורקסים' היא חסרת משמעות

- בעצם, למעשה - *אלה מושגים המקבילים לתכל'ס או האמת היא...*

...::

המדוברים. ברוב המקרים הם מסרבלים את הכתוב [והנאמר],

לציתים אפילו מצוותים אותו. כדאי לבדוק מה תרם המשפט

למה שנכתב או נאמר. למעשה, ברוב המקרים כדאי בעצם

לזוטר על ה"בעצם" וה"למעשה", כפי שהוכיח המשפט האחרון

- המדיה היא *המדיה הם...*

- המחקר מצא ש... *החוקרות מצאה, לא המחקר*

- ואז הם חזרו לביתם [וכו'] *רלוונטי רק אם הם זרים באותו הבית...*

צריק להיות [למשל] - כשהסתיים הניסוי חזרו המשתתפים בו

לפתייהם

- ואז התחילו לחשוב [להאמין] ש... *מי התחילו? מתי זה "אז"? צריק*

לפתת מידע ברור

- בנוסף... רק כאשר הצניין נוסף קשור באופן הדוק ומדויק לזה שהיה לפניו, ומוסיף עליו: "בנוסף להצלחות הציתונות המפוארות, צברה השליטה הטלוויזיה אידיים פרטיות: דומה שהפרטת המדיה הניעה לנקודת אף-חלוקה...", אבל בשום אופן לא "ציתון 'חדשות' נסגר בהוראת הצנזורה... בנוסף לכך נתגלו קשיים כלכליים ב'דבר', ציתון ההסתדרות..."
- חצי הכוס המלאה... אין שתי כוסות, אחת חצי מלאה ואחת חצי ריקה... צריק להיות: החצי המלא של הכוס
- יש את ; אין את יש לי הספר ולא יש לי את הספר. "אין את" מאתק או מביק עוד יותר, משום שהוא מוסיף לדיון במה / מי שאינו
- יש לעשות [לכתוב, לחפש, לחקור] - פשוט להימנע מהמלצות גורפות מהן משתמע ציוני
- יש מצב ; אין מצב אין מקום לסלנג בכתיבה אקדמית, לפחות בינתוים...
- כאלה ואחרים, כאלה ואחרות [אנשים כאלה ואחרים; מסיבות כאלה ואחרות]. מאחר שאנו באקדמיה, לכל "זה" או "כזה" יש שם, פנימי, תפקידי, וכך גם לכל "אחרות". היחס, התיאור וההסבר צריכים להיות מדויקים וממוקדים, לא כלליים ולא בערך
- כהן במאמרו / ספרו אמר ש... אינה מאמר / ספר? מתי? וצדו: כהן בספרו... טען ע...
- כהן במאמרו / ספרו רשם ש... כהן לא רשם: הוא כתב, טען וכו'.
- כמו שכבר נמצא במחקרים רבים... ניסוח סתמי שאינו מוסיף מידע

- לסיכום... ואז לעסוק בצניין שלא טופל עד כה, או לעסוק טענה חדשה. אחרי 'לסיכום' חייבת להופיע רק תמצית מה שכבר נאמר

- לנצח את... [המלחמה, המשחק, הבחירות...] אפשר לנצח רק במלחמה [משחק, בחירות]. "לנצח את" אפשר רק יריב: דוד ניצח את אולייתו, הפועל את מכבי וכו'

- לצורך העניין לצורך איזה צניין? לדואל? או לכתוב - לדואל. כדואל נלדית? או לכתוב כדואל נלדית. כטיעון פתיחה? כהסבר? הכול בסדר, אבל צריך להיות ברור

- מחד ; מאידך: אם יש 'אחד', חייב להיות גם מ'אידך' [נכון גם כיוון ההפוך], ותמיד גם 'איסא'. "...אחד איסא... ומאידך איסא...". והט מוטאים ניאוד!

- ממזמן ; ממקודם מספיקה מ' אחת: מלמן ; מקודם
- סוג של... בלשון הדיבור זהו ללולא, האחכה, הקטנה...: שרית חדד היא סוף של זמרת... אפשרי בכתובה אקדמית רק כשנצרך סיווג [קלאסיפיקציה]: "...ארץ אחרת" ניתנת לניתוח גם כסוף של סאטירה, זמרות שבמהותה היא [רק] תכנית בידור... " כאן חייבים לבוא בירוט והסבר של הסוף

- עבודה זו באה לבדוק... כותבות העבודה בודקות, לא העבודה
- עוד עדיין [האם הוא עוד עדיין כותב ב"מעריב"?] כפילות וסרבול
- עשיתי את זה לבדי צריך להיות: עציתי [את זה] בצמני ; "למדוי" מתאר מצב בו אתה נמצאת לבד, אבל לא דברים עצמי

- קיצורים וראשי תיבות פרטיים ו/או לא אקדמיים: ; *אמת"ק*; *סופ"ש*; *תק'*;
מס' [אפשרי רק בכתיבה טכנית, *לא באופן הטקסט*]; *ידיעות'*
[שם הציתון: ידיעות אחרונות]; *ח"א* [חיל אוויר? חדר
 אוכלא?]; *צנ' / צנני* [צנלורה]
- *רואה בו...* או *רואה אותו כ...* או *רואה בו...* [אני רואה את V
 כגיבור, *אמרות שיש הרואים בו באחד...*]
- *רכבים, ציודים, נשקים...* חלק מהשחתת השפה בידי צה"ל. *צריק להיות כלי
 רכב, ציוד, כלי נשק*
- X *טועמת ש...* [כאשר X הוא שם פרטי: *דני, דנה וכו'*]. *צריק
 להיות: גוי [כהן, ג'ונס, סמית', איבנוב וכו'] טוענות ש...*

בתוך

ביצוע: צוות הווי חיל האוויר
מילים: יעל טבת
לחן: יאיר רוזנבלום

על נשמות שלי אתה שולט,
על דקויות שבי פורט
עת במבט אותן תמצא
ובלחישה אחת רפה.
אם בתנועה שהיא מוצנעת,
מילה שנאמרה בלי דעת,
חיוך חטוף או מסויים
אתה באלה, בכולם.

אני שקעים לכל קמריך
אני ימים זורמים אליך
אני ציפור אומרת שירה
ובלעדיך אין בי מה...

על אכזבות מהן כוחי ניטל
וחלומות שלי קשים, אבל
כשתדרים עצמו מאוד
אותך פיללתי לי בסוד.
היו שרפות בי ויותר
הפכתי מישהו אחר
אני חומק בשתיקה
אתה הייה לי מצבה.

אני שקעים לכל קמריך...

אני גשרים לכל מיליך
כוכב נופל בלילותך
בי יש נתיב כל ישותך
אני טובע בדמותך